

ВСТУП

“Можна, мабуть, сказати, – призначення людини у тому, щоб знищити свій рід, попередньо зробивши земну кулю непридатною для проживання”.

Жан Батіст Ламарк

Розвиток природоохоронних концепцій від примітивних до сучасної біосферної мав кілька послідовних етапів. Від найдавніших часів до початку XVIII ст. – середина XIX ст., від середини XIX ст. від другої половини XX ст.

Історія розвитку заповідної справи, яка бере початок ще з давніх часів, як і історія охорони природи загалом, тісно пов'язана з розвитком людського суспільства. Завдання, які вона виконувала на кожному етапі історичного розвитку людства, визначалися характером взаємовідносин людини з природним середовищем. Із розвитком людської техногенної цивілізації та глобальними наслідками її господарської діяльності (вирубування лісів, культурна трансформація ландшафтів, опустелювання, парниковий ефект тощо) виникла потреба у збереженні первозданної природи нашої планети. Для цього у світі в багатьох країнах виділені певні ділянки суходолу та акваторії, які оголошені територіями, де господарська діяльність людини обмежена або взагалі заборонена. Цим територіям надано заповідний статус.